

Комунальний заклад
«Глеюватський комбінований
дошкільний навчальний заклад
(ясла-садок) «Веселка»
Криворізької районної ради
Дніпропетровської області

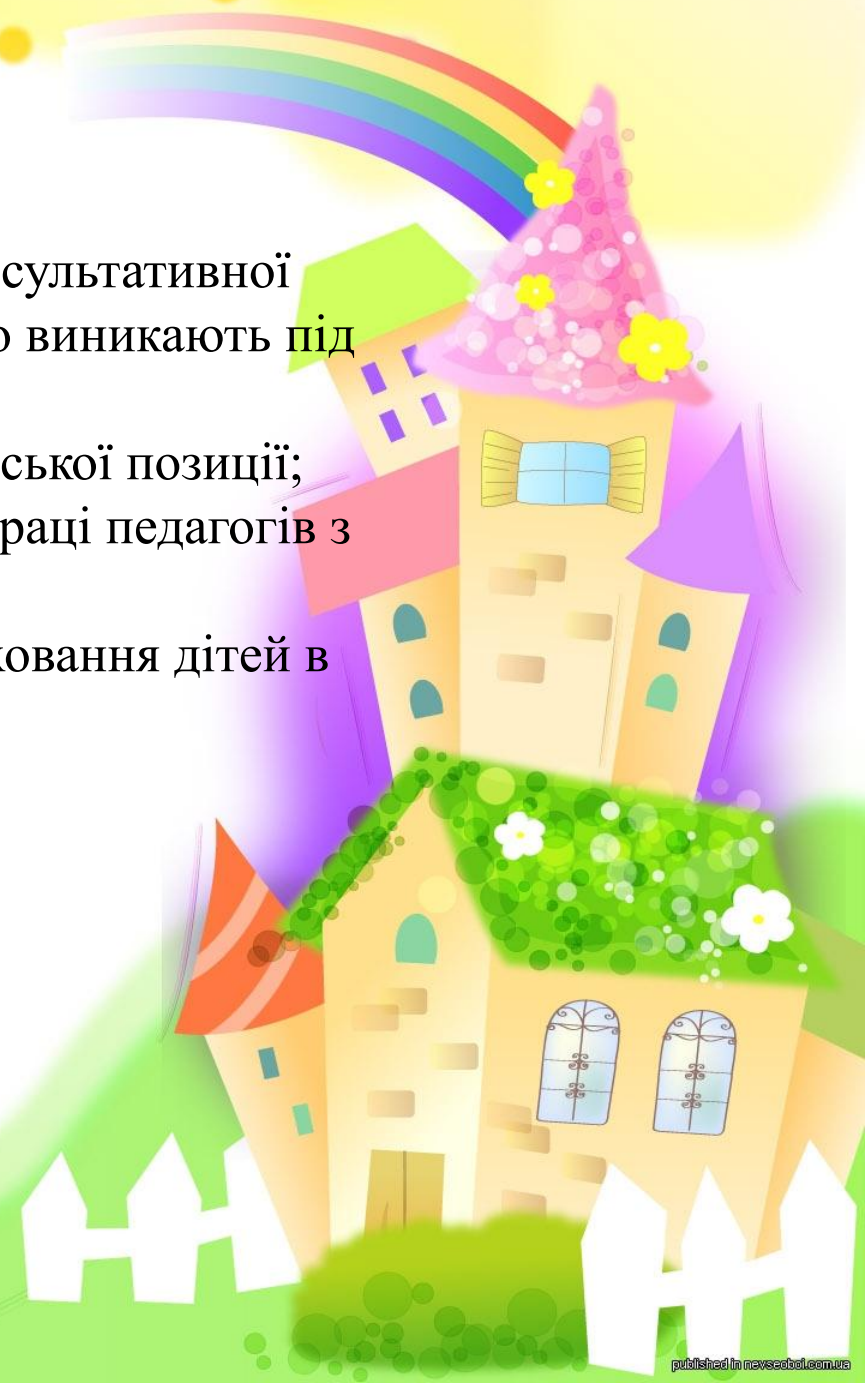
Підготувала
вихователь-методист
Гребенюк О.С

«Школа батьківства»

Мета:

- надання батькам інформаційно-консультативної допомоги у розв'язанні проблем, що виникають під час розвитку та виховання дітей;
- розвиток у батьків активної громадської позиції;
- створення умов для успішної співпраці педагогів з батьками;
- підвищувати інтерес батьків до виховання дітей в сім'ї.

План:

жовтень - консультація « Чи так ми виховуємо»
(вихователь-методист).

бесіда «У співпраці – результат» (завідувач ДНЗ)

грудень – майстер-клас «Використання мнемотехніки
для кращої пам'яті у дітей» (вихователь)

лютий - тренінг «Розвиток дрібної моторики у дітей»
(вчитель-логопед)

березень – майстер-клас «виготовлення народної іграшки-
коза»

травень - Консультація « В які ігри грають ваші діти»
(вихователь-методист)

бесіда «Взаємодія дошкільного закладу і сім'ї у зміцненні та
збереженні фізичного та психічного здоров'я дитини»
(старша медична сестра)

A vibrant, cartoon-style illustration of a village. In the foreground, there's a white picket fence. Behind it, several houses with colorful roofs (green, pink, purple, orange) and windows are visible. A large, multi-colored rainbow arches across the sky. To the left, there are stylized trees with pink and blue foliage. The background is a bright yellow sky with soft, glowing circles. The overall scene is cheerful and bright.

РЕЗУЛЬТАТИ:
-зростання культури
батьківства у родинах;
-збагачення батьків психолого-
педагогічними, медичними
знаннями про розвиток дітей;
-формування у батьків активної
громадської позиції.

*До кого тій дитині прихилитись?
До кого слово мовить в самоті?
То добре, коли братик є, а чи сестричка.
Та в багатьох родинах їх нема.
А так же знати хочеться, чому росте травичка,
Чому є літо, осінь і зима...
А навіть, коли й є сестра чи братик...
У них сто тисяч «що» й «чому».
Вони також хотіли б щось спитати
Чи щось сказати... Та нема кому,
Бо зайняті завжди матуся й тато
Роботою, турботою про дім.
І стали поступово забувати
Про тих дітей, котрі живуть у нім.
Ні-ні, вони, звичайно, люблять чадо,
Бо то ж кровинка їхня, їх дитя.
Вони годують, одягають радо,
Нема лиш спілкування, співчуття,
Нема коли бесідувати з сином,
Нема часу пораду дати дочці...
Й несе дитя ту батьківську провину
У не змужнілій, кволій ще руці.
Ми не вчимо, як жити їм на світі,
І в страху Божому вони в вас не ростуть.
А хижий світ натягує вже сіті
Й засмоктує, немов жорстокий спрут.*